

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

21 iulie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Cobzac Elena, Țurcan Anatolie

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către inculpatul Sîrbu Andrei, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 februarie 2021, în cauza penală privindu-l pe

Sîrbu Andrei Xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat în r-nul xxxxx, s. xxxxx.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 27.07.2020 - 25.11.2020 (prima instanță);
2. 16.12.2020 - 03.02.2021 (instanța de apel);
3. 06.05.2021 – 21.07.2021 (instanța de recurs ordinar).

Asupra admisibilității în principiu a recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 25 noiembrie 2020, Sîrbu Andrei a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 27, 145 alin. (2) lit. a), e), e¹), g), m) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa de 15 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis.

A fost dispusă încasarea din contul lui Sîrbu Andrei în beneficiul părții vătămate Sîrbu Natalia suma de 50 000 lei cu titlu de prejudiciu moral și suma de 2000 lei pentru cheltuieli de asistență juridică.

De asemenea, a fost dispusă încasarea din contul lui Sîrbu Andrei în beneficiul statului, cheltuielile judiciare în mărime de 6480 lei, fiind soluționată și soarta corpurilor delictive.

1.1. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că Sîrbu Andrei, începând cu o perioadă nestabilă de timp, fiind ghidat de nemulțumirile și frustrările sale generate de divorțul și partajul averii cu fosta soție Sîrbu Natalia, având intenția de a o omorî pe aceasta și pe fiul lor minor xxxxxxxx, născut la xxxxxxxx, urmare a mai multor amenințări că o va incendia, a planificat și la 18 mai 2020, fiind în stare de ebrietate alcoolică, a purces nemijlocit la realizarea planului său criminal, după cum urmează:

La data de 18 mai 2020, aproximativ ora 21:38, Sîrbu Andrei, acționând în vederea realizării intenției sale criminale de a o omorî pe fosta sa soție Sîrbu Natalia și pe fiul lor minor - xxxxxxx, prin incendiere, în vederea realizării scopului criminal propus, având în plan să confecționeze o bombă incendiară artizanală de model „Cocktail Molotov”, s-a deplasat la stația PECO „Vento”, amplasată pe str. xxxxxx din mun. xxxxxx, unde a procurat benzină pentru confecționarea bombei artizanale.

La aceeași dată, în perioada de timp cuprinsă între orele 21:38 și 22:40, Sîrbu Andrei, urmare a achiziționării combustibilului de la stația PECO menționată, a confecționat o bombă incendiară artizanală de model „Cocktail Molotov”, folosind combustibilul procurat, o cârpă și o sticlă pentru băuturi alcoolice de marca „Maurt”, din care în aceeași zi a consumat alcool, după care, fiind cu bomba deja confecționată, acționând în vederea realizării planului său criminal prestabilit, s-a deplasat în curtea blocului locativ amplasat pe str. xxxx, xxxx din mun. xxxxxx, acolo unde domiciliază fosta sa soție Sîrbu Natalia și fiul lor minor xxxxxx.

Drept consecință, dorind să-și ducă la bun sfârșit intenția sa criminală, Sîrbu Andrei, cunoscând cu certitudine faptul că fosta sa soție Sîrbu Natalia și fiul lor minor xxxx se află la domiciliu, în apartamentul nr. x din blocul locativ nr. xxxx str. xxxxxx, municipiul Chișinău, care este amplasat la etajul 1 al blocului nominalizat, a aprins bomba de model „Cocktail Molotov” și acționând în vederea omorului fostei sale soții Sîrbu Natalia și a fiului lor minor xxxxx, a aruncat-o în fereastra apartamentului nr. x, însă sticla geamului nu s-a spart și explozia s-a produs în partea exterioară a apartamentului nr. x, motiv din care, acțiunile lui Sîrbu Andrei nu și-au atins scopul.

Prima instanță a calificat acțiunile lui Sîrbu Andrei în baza art. 27, 145 alin. (2), lit. a), e), e¹), g), m) Cod penal - tentativă de omor săvârșită cu premeditare, asupra a două persoane, asupra unor membri de familie, cu bună știință asupra unui minor, prin mijloace periculoase pentru viața sau sănătatea mai multor persoane.

2. Sentința primei instanțe, a fost contestată cu apel de către:

2.1. Avocatul Taban Natalia în numele inculpatului Sîrbu Andrei, prin care a solicitat casarea acesteia cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri de achitare a inculpatului de sub învinuirea înaintată.

În argumentarea apelului, apelantul a invocat că în acțiunile inculpatului nu sunt întrunite elementele infracțiunii incriminate, nefiind probată intenția lui de a o omorî pe partea vătămată și pe fiul lor minor.

2.1.1. La 03 februarie 2021, avocatul Taban Natalia a depus o cerere de retragere a apelului declarat în numele inculpatului Sîrbu Andrei (f.d. 90, vol. II).

2.2. Inculpatul Sîrbu Andrei solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei penale cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care acțiunile sale să fie reîncadrate și aplicată o pedeapsă mai blândă.

În argumentarea apelului, apelantul a invocat că:

- sentința pronunțată este neîntemeiată, deoarece instanța de judecată s-a bazat doar pe declarațiile părții vătămate, fără a ține cont de intențiile lui reale. Din declarațiile lui, reiese clar că el a dorit doar s-o sperie pe Sîrbu Natalia, din cauza că ultima l-a dezis de drepturile părintești și a dorit ca ea să-și schimbe comportamentul, să-i permită să-și vadă copilul pe care îl iubește mult;

- acțiunile și intențiile sale categoric nu se încadrează în art. 27, 145 Cod penal. Infracțiunea comisă poate fi caracterizată ca intenție de incendiere, fără pagube materiale. Instanța de judecată nu a luat în considerare faptul că nu a suferit cineva pe plan fizic, nu a decedat nici o persoană și nici nu a avut intenție de a omorî pe cineva;

- încadrarea juridică a acțiunilor sale nu a fost efectuată corect și pedeapsa aplicată este ilegală. Instanța de judecată nu a luat în considerare că a efectuat serviciul militar, are un copil minor la întreținere și părinți în etate, este angajat neoficial în câmpul muncii.

3. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 februarie 2021, a fost admisă cererea înaintată de avocatul Taban Natalia de retragere a apelului declarat în numele inculpatului, cu încetarea procedurii de apel în privința acestei cereri de apel.

De asemenea, a fost respins ca nefondat apelul declarat de inculpat și menținută sentința fără modificări.

3.1. Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că avocatul Taban Natalia a înaintat cerere de retragere a apelului în limita de timp stabilită de legea procedurală - până la începerea cercetării, și astfel a admis cererea avocatului cu privire la retragerea apelului și în baza art. 407 Cod de procedură penală a încetat procedura de apel în legătură cu retragerea apelului.

De asemenea, instanța de apel a conchis că prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, just a ajuns la concluzia că, inculpatul Sîrbu Andrei a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 27, 145 alin. (2), lit. a), e), e¹), g), m) Cod penal.

Instanța de apel a atestat că prima instanță nu a comis careva erori de fapt și de drept, care ar impune casarea sentinței adoptate în partea recunoașterii vinovăției inculpatului în comiterea acțiunilor infracționale, iar afirmația inculpatului precum că dânsul nu este vinovat de fapta incriminată, instanța de apel a considerat-o declarativă, or, prima instanță în sentință corect și justificat și-a motivat soluția sub aspectul recunoașterii vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 27, 145 alin. (2), lit. a), e), e¹), g), m) Cod penal, luând în considerare probele administrate legal de către organul de urmărire penală și cercetate în ședința de judecată la prezenta cauză penală, cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod

de procedură penală, le-a dat o apreciere justă potrivit art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, și ajungând la concluzia corectă cu privire la vinovăția inculpatului în comiterea faptei și prezența în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunii incriminate.

La fel, instanța de apel a indicat că este declarativă afirmația inculpatului precum că dânsul a dorit doar s-o sperie pe partea vătămată, or, inculpatul a știut cu certitudine că partea vătămată și fiul lor comun minor, se află acasă, fapt declarat de însăși inculpat în ședința de judecată, însă, din motiv de răzbunare, faptul dat nu l-a oprit pe inculpat de la acțiunile sale infracționale, și acesta a aruncat cocktailul Molotov, în geamul locuinței părții vătămate, însă sticla geamului nu s-a spart și explozia s-a produs în partea exterioară a apartamentului, motiv din care, acțiunile lui Sîrbu Andrei nu și-au atins scopul.

Totodată, cu referire la pedeapsa aplicată, instanța de apel a atestat că prima instanță a ținut cont de prevederile art. 6, 7, 16, 61, 75, 76, 77, 78, 81 Cod penal, de gravitatea infracțiunii săvârșite, care se atribuie la categoria infracțiunilor excepțional de grave prin prisma prevederilor art. 16 Cod penal, de faptul că infracțiunea a fost săvârșită cu intenție asupra unui membru al familiei, copilul minor, de personalitatea inculpatului care anterior a fost judecat, lipsa circumstanțelor atenuante.

Instanța de apel a considerat că anume pedeapsa de 15 ani închisoare, este echitabilă și suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiunea comisă de către inculpat, iar pedeapsă stabilită inculpatului este aptă de a îndeplini funcțiile și de a realiza scopul în contextul gradului de pericol social a faptei comise de inculpat, cât și personalitatea inculpatului. Or, dreptul la viață reprezintă un drept fundamental al omului, care, prin importanța sa depășește sfera interesului personal, având relevanță pentru întreaga societate. De aceea, acest drept fundamental capătă o dimensiune socială, garantarea sa fiind necesară prin tratatele și convențiile internaționale, dar și prin normele dreptului intern.

În acest sens, instanța de apel a notat că Sîrbu Andrei a comis o tentativă de omor, prin urmare, se accentuează pericolul social deosebit pe care îl prezintă infracțiunea comisă de către acesta, or infracțiunile de genul dat, reprezintă una din cele mai intolerabile infracțiuni, fapt care explică necesitatea de a fi aplicată o pedeapsă în concordanță cu circumstanțele de fapt stabilite.

4. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către inculpatul Sîrbu Andrei, care invocă temeiul de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, și solicită rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri

potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să fie achitat de sub învinuirea înaintată.

În argumentarea recursului, recurentul invocă că:

- nu au fost întrunite elementele infracțiunii;
- probele acuzării nu sunt concludente și utile, nefiind constatate de prima instanță careva probe care ar demonstra că inculpatul a avut intenția de a săvârși un omor, or aruncând cocktailul Molotov, în geamul apartamentului, nimeni nu a avut de suferit, el având doar intenția de a o speria pe fosta soție și copilul lor.

5. La recursul ordinar declarat, în temeiul art. 431 alin. (1¹) Cod de procedură penală, au depus referințe:

5.1. Procurorul care pledează pentru inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat, or din ansamblul de probe administrat, s-a stabilit cu certitudine că fapta inculpatului întrunește toate elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 27, 145 alin. (2) Cod penal.

Totodată, notează că recurentul își motivează contestația pe dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, însă motivele de reapreciere a materialului probator, nu se conțin în temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală.

Procurorul a mai argumentat că hotărârea atacată conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, decizia fiind motivată conform prevederilor art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, cuprinzând temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea apelului declarat, cu menținerea sentinței primei instanțe.

5.2. Partea vătămată Sîrbu Natalia, care pledează pentru inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

În argumentare, aceasta invocă că din declarațiile inculpatului, părții vătămate și a martorilor audiați, în cumul cu mijloacele materiale de probă cercetate în ședință, instanțele de judecată ierarhic inferioare corect au constatat vinovăția inculpatului Sîrbu Andrei în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 27, 145 alin. (2) lit. a), e), e¹), g), m) Cod penal, or el însuși a declarat că nu cunoștea cu certitudine că fiul minor este acasă cu mama sa, dar admitea prezența acestuia în apartament, a dorit să arunce cocktailul, doar ca să o sperie pe fosta soție, fiind relevante în acest sens și mesajele de amenințare expediate părții vătămate, ce determină că era conștient de posibilitatea survenirii urmărilor incriminate.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

În speță se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recursul ordinar în termen.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

În speță se reține, că potrivit textului recursului, recurentul invocă temeiul de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, precum că nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal atestă că motivele invocate de recurent în argumentarea recursului nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei.

Astfel, Colegiul penal notează că temeiul de recurs invocat de recurent, prin prisma aspectelor indicate de acesta, că: "*probele acuzării nu sunt concludente și utile, nefiind constatate de prima instanță careva probe care ar demonstra că inculpatul a avut intenția de a săvârși un omor, or aruncând cocktailul Molotov, în geamul apartamentului, nimeni nu a avut de suferit, el având doar intenția de a o speria pe fosta soție și copilul lor.*", în prezenta speță nu s-au confirmat, or prin hotărârea adoptată instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor relevante, invocate în apelul declarat de către inculpat, stabilind just prezența elementelor infracțiunii prevăzute de art. 27, 145 alin. (2) lit. a), e), e¹), g), m) Cod penal în acțiunile inculpatului Sîrbu Andrei, întemeindu-și soluția în baza probelor cercetate de prima instanță, verificate și apreciate corect și de instanța de apel prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, descrise și analizate în decizia sa (f.d. 105-117, vol. II).

În acest sens, se atestă că instanța de apel nu a comis vreo eroare de fapt sau de drept ce ar afecta legalitatea și corectitudinea deciziei contestate.

De asemenea, se reține că prin argumentele invocate, recurentul își manifestă dezacordul cu aprecierea probelor de către prima instanță și instanța de apel, precum că "*nu a fost demonstrată intenția sa de a comite omorul prin aruncarea cocktailului Molotov în geamul apartamentului, având intenția doar de a speria fosta soție și copilul lor*", însă instanța de recurs ordinar conchide că nu pot fi acceptate aceste motive, or contravin constatărilor corecte a instanței de apel în prezenta speță, care just a indicat că "*inculpatul a știut cu certitudine că partea vătămată și fiul lor*

comun minor, se află acasă, fapt declarat de însăși inculpat în ședința de judecată, însă, din motiv de răzbunare, faptul dat nu l-a oprit pe inculpat de la acțiunile sale infracționale, și acesta a aruncat cocktailul Molotov, în geamul locuinței părții vătămate, însă sticla geamului nu s-a spart și explozia s-a produs în partea exterioară a apartamentului, motiv din care, acțiunile lui Sîrbu Andrei nu și-au atins scopul", ce sunt întemeiate pe întreg cumulul de probe descris, verificat și apreciat de instanța de apel în decizia sa prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală (f.d. 105-117, vol. II), iar alegațiile recurentului nu sunt întemeiate pe careva probe credibile, fiind doar declarative.

Mai mult, se conchide că instanța de apel a apreciat probele prin prisma cerințelor stipulate în art. 101 Cod de procedură penală, expunându-se în decizie cu privire la motivele respingerii argumentelor părții apărării și acceptării probelor prezentate de partea acuzării, respectând rigorile dictate de principiul contradictorialității stipulat în art. 24 Cod de procedură penală, constatând just ca demonstrată pe deplin vinovăția inculpatului Sîrbu Andrei în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 27, 145 alin. (2) lit. a), e), e¹), g), m) Cod penal, iar obiecțiile recurentului reprezintă doar opinia subiectivă greșită a acestuia, or instanța de recurs ordinar nu identifică vreun temei de a interveni în decizia instanței de apel, care este legală și întemeiată.

Prin urmare, Colegiul penal conchide că motivele invocate de recurent în cererea de recurs, sunt similare cu cele invocate în apel, descrise și în pct. 2 a prezentei decizii, în privința cărora instanța de apel în decizia sa (f.d. 113-117, vol. II), s-a expus motivat, iar temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea argumentelor instanței de apel în motivarea soluției sale pe aspectele contestate nu se identifică, or instanța de apel s-a expus în decizia sa, detaliat și argumentat asupra fiecărei probe prezentate și chestiunilor esențiale invocate în apelul declarat de inculpatul Sîrbu Andrei, iar motivarea din decizia acesteia, în virtutea corectitudinii ei și pentru a evita repetări inutile, instanța de recurs ordinar o acceptă și o însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

7. În consecință, Colegiul penal nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurent ce ar fi afectat hotărârea atacată sub aspectele contestate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este legală și întemeiată, urmând a fi menținută, iar recursul declarat este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

8. Conducându-se de prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către inculpatul Sîrbu Andrei, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 februarie 2021, în cauza penală privindu-l pe **Sîrbu Andrei XXXXXX**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **25 august 2021**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Cobzac Elena

Țurcan Anatolie